

AU RENG DEUS BIENURÓS

Au reng deus bienurós
Que'n son las joenas filhas,
Las qui an dus aimadors
Qui'us complasen a tots.
Dab lurs beròis efèits
Que'us renden satisfèits.

Ua d'aqueste endret
Dus galants la cortisan.
L'un qu'ei de condicion,
L'agrada a sa faïçon
Enqüèra qu'a fiançat
Dab un aute gojat.

Sa mair que'u ditz tostemps:
«On vas, tu la mia hilha?
- Ma mair, n'ajatz chegrin
Quan no'm vejatz ací,
De ci t'aciu darrèr
Bessè no'm perderè.»

Era se'n va trobar
Son aimat domestica.
«Que't soèti lo bon ser,
Si va plan qu'ei plaser.
Lo men còr qu'ei content
De't véder ací present.

- Digas la mia amor,
Si tu n'èras fiançada
Jo v'at aurí cregut
Çò qui m'as prometut,
L'amor de l'interior
Que non èra qu'entà jo.

Si te'm prenes a jo
Seràs cabaretièra,
Harem córrer l'argent
E víver largement.
Non pas darrèr au bestiar
Quauque còp mau passar.

- Lo paisan m'a promés
De'm har ua filosa.
Miralhs i-aurà au cap,
Estanh de tot costat,
Tachetas de leiton
Hèit tà l'admiracion.

- Si te'n prenes a jo,
En cadiera seguida,
Hielar deu ton plaser
Deu matin dinc au ser.
Husèus non mancaràs,
Jo be te'n saurèi har!

Si te'n vas au paisan
Seràs tostemps dehòra,
Au hred, a la calor,
Au mulhat, a l'arrós,
E préner hòrt sovent
Quauque gran gelament.

Aqueth Joan de paisan,
Segut sus la banquetta,
E't soviés l'aute ser?
Uei non i-a pas un mes,
En d'aceth velhader
Non sabè díser arren.»